ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 12ης Απριλίου 2011 *

Στην υπόθεση Τ-28/10,

Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, με έδρα το Στρασβούργο (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από την A. Grolée, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Νοεμβρίου 2009 (υπόθεση R 635/2009-2), όσον αφορά αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου EURO AUTOMATIC PAYMENT ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τις I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και M. van der Woude, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Ιανουαρίου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Ιουνίου 2010,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός της προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και κρίνοντας επομένως, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογή του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ότι πρέπει να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 18 Ιουλίου 2008, η προσφεύγουσα, Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο EURO AUTOMATIC PAYMENT.

3 Οι υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 35 έως 38, 42 και 45 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Με απόφαση της 6ης Απριλίου 2009, ο εξεταστής δέχθηκε την αίτηση καταχωρίσεως για όλες τις υπηρεσίες των κλάσεων 35, 37, 38, 42 και 45 και για ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 36. Αντιθέτως, αρνήθηκε την καταχώριση του σήματος για τα λοιπά προϊόντα και τις λοιπές υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 36, βάσει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 [νυν, αντιστοίχως, άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009]. Τα εν λόγω προϊόντα και οι υπηρεσίες αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 9: «Αυτόματοι πωλητές, αυτόματα μηχανήματα ανάληψης μετρητών, έκδοσης εισιτηρίων, αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού, αυτόματα μηχανήματα πληρωμών, αυτόματα τραπεζικά μηχανήματα, κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες χρέωσης, πίστωσης ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα, συσκευές ανίχνευσης πλαστών χρημάτων, μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, μέσα αποθήκευσης οπτικών δεδομένων, συσκευές επεξεργασίας δεδομένων, συσκευές ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (ηλεκτρονικών υπολογιστών), συσκευές αναπαραγωγής (ηλεκτρονικών υπολογιστών), λογισμικό (εγγεγραμμένα προγράμματα), λογισμικό διαχείρισης λογαριασμών, οθόνες (προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών), ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα λειτουργικού συστήματος (για ηλεκτρονικούς υπολογιστές), συσκευές ραδιοτηλεφωνίας, δέκτες (ήχου, βίντεο), τηλεφωνικές συσκευές, κινητά τηλέφωνα, μηχανισμοί προπληρωμής για τηλεοπτικές συσκευές, πομποί (τηλεπικοινωνιών), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (επεξεργαστές), προγράμματα και υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών που επιτρέπουν την παροχή εξ αποστάσεως πλήρων υπηρεσιών τράπεζας, χρηματοπιστωτικού ιδρύματος και ασφαλειών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, λογισμικό ασφαλών πληρωμών για ηλεκτρονικό δίκτυο επικοινωνίας, συσκευές και όργανα ηλεκτρονικών πληρωμών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών για ηλεκτρονικές πληρωμές, λογισμικό για ηλεκτρονικές πληρωμές, κάρτες ηλεκτρονικών πληρωμών, ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές διατάξεις για τη διαχείριση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών»·

— κλάση 36 : «τραπεζικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, υπηρεσίες πιστωτικών καρτών, υπηρεσίες καρτών ανάληψης, πράξεις συναλλάγματος, πράξεις συμψηφισμού (συναλλάγματος), μεσιτεία χρηματιστηρίου, πίστωση, ηλεκτρονική μεταφορά κεφαλαίων, χρηματοπιστωτικές πράξεις, νομισματικές πράξεις, χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, υπηρεσίες ηλεκτρονικών πληρωμών, υπηρεσίες ηλεκτρονικής μεταφοράς αξιών, χρημάτων, κεφαλαίων, μετοχών, συναλλάγματος και κάθε άλλου χρηματοοικονομικού τίτλου, υπηρεσίες πληρωμών σε ηλεκτρονικό δίκτυο επικοινωνίας, μεσιτείες και συναλλαγές μέσω ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνίας».

5 Στις 5 Ιουνίου 2009, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του εξεταστή με την οποία απορρίφθηκε η καταχώριση του ως άνω σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 36, όπως περιγράφονται στη σκέψη 4 ανωτέρω.

6 Με απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή.

7 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στηριζόμενο στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται το προς καταχώριση σήμα το σύνολο των αγγλόφωνων μέσων καταναλωτών και επαγγελματιών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ότι η σημασία που απέδωσε ο εξεταστής στις τρεις λέξεις που συνθέτουν το σήμα ήταν ορθή. Έτσι, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, αφενός ότι η φράση «euro automatic payment» προσδιόριζε ευθέως τον προορισμό των προϊόντων της κλάσεως 9, δηλαδή την παροχή της δυνατότητας πραγματοποίησης αυτόματων πληρωμών σε ευρώ, και αφετέρου, ότι η φράση αυτή παρείχε άμεσες πληροφορίες για το αντικείμενο των υπηρεσιών της κλάσεως 36, δηλαδή την πραγματοποίηση ή τη λήψη αυτόματων πληρωμών σε ευρώ. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε, μεταξύ άλλων, στο συμπέρασμα ότι το προς καταχώριση σήμα ήταν περιγραφικό κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009.

Αιτήματα των διαδίκων

8 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταχωρίσει το αιτούμενο σήμα για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 36·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιόν του και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

9 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού του δευτέρου αιτήματος

10 Το ΓΕΕΑ προβάλλει ένσταση απαραδέκτου που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι το δεύτερο αίτημα της προσφυγής είναι απαράδεκτο, καθόσον ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει το ΓΕΕΑ να καταχωρίσει το αιτούμενο σήμα για όλα τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες.

11 Με το δεύτερο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταχωρίσει το αιτούμενο σήμα.

12 Το αίτημα αυτό επιδέχεται δύο ερμηνείες. Αφενός, μπορεί να νοηθεί ότι με το εν λόγω αίτημα ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ να προβεί στην καταχώριση του αιτηθέντος σήματος. Πάντως, κατά πάγια νομολογία, κατά το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009), το ΓΕΕΑ οφείλει να λαμβάνει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του δικαστή της Ένωσης. Επομένως, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Στο τελευταίο αυτό εναπόκειται να αντλήσει τις συνέπειες του διατακτικού και του σκεπτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33· της 21ης Απριλίου 2005, T-164/03, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401, σκέψη 24, και της 15ης Μαρτίου 2006, T-35/04, Αθηναϊκή Οικογενειακή Αρτοποιία κατά ΓΕΕΑ — Ferrero (FERRÓ), Συλλογή 2006, σ. II-785, σκέψη 15].

13 Αφετέρου, μπορεί να νοηθεί ότι με το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά την

έννοια του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, εκδίδοντας την απόφαση την οποία έπρεπε να εκδώσει το τμήμα προσφυγών, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 40/94. Πάντως, τα τμήματα του ΓΕΕΑ που είναι αρμόδια για την καταχώριση κοινοτικών σημάτων δεν εκδίδουν τυπική απόφαση που πιστοποιεί την καταχώριση κοινοτικού σήματος η οποία μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής. Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί αιτήματος με το οποίο του ζητείται να καταχωρίσει κοινοτικό σήμα. Υπό τις συνθήκες αυτές, ούτε το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί αιτήματος μεταρρυθμίσεως με το οποίο ζητείται από αυτό να τροποποιήσει την απόφαση ενός τμήματος προσφυγών υπό την έννοια αυτή [διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2009, T-285/08, Securvita κατά ΓΕΕΑ (Natur-Aktien-Index), Συλλογή 2009, σ. II-2171, σκέψεις 14 και 17 έως 23].

14 Επομένως, το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί του παραδεκτού των εγγράφων που προσκομίσθηκαν με το παράρτημα 9 του δικογράφου της προσφυγής

15 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το παράρτημα 9 του δικογράφου της προσφυγής, καθόσον περιέχει αποδεικτικά στοιχεία που δεν προβλήθηκαν κατά την ενώπιόν του διαδικασία, είναι απαράδεκτο.

16 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι πρόκειται για νέα αποδεικτικά στοιχεία.

17 Προς τούτο, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, εφόσον η προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των

αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συγκεκριμένα, η αποδοχή των αποδεικτικών αυτών στοιχείων είναι αντίθετη προς το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18].

18 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 9 της προσφυγής υποβλήθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω έγγραφα πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

Επί της ουσίας

19 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, ο πρώτος, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009 και ο δεύτερος, από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του εν λόγω κανονισμού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

20 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν υφίσταται, από την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ, αφενός, του επίδικου σημείου και, αφετέρου, των προϊόντων και των

υπηρεσιών για τις οποίες δεν έγινε δεκτή η καταχώριση. Επομένως, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009.

21 Πρώτον, όσον αφορά τη σημασία των λέξεων που συνθέτουν το επίμαχο σημείο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι η λέξη «ευρώ» νοείται ως αναφερόμενη στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα και, αφετέρου, ότι η λέξη «payment» σημαίνει «πληρωμή». Όσον αφορά τη λέξη «automatic», η οποία σημαίνει «αυτόματη», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η λέξη αυτή σημαίνει ότι «εκτελείται χωρίς τη συμμετοχή της βούλησης». Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, περαιτέρω, ότι η λέξη «αυτόματη» δεν αποτελεί έννοια του τραπεζικού ή χρηματοοικονομικού τομέα.

22 Δεύτερον, όσον αφορά τη σημασία της φράσης «euro automatic payment» στο σύνολό της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το γεγονός ότι οι λέξεις που τη συνθέτουν είναι άμεσα αναγνωρίσιμες δεν καθιστά το σήμα περιγραφικό. Υποστηρίζει ότι, αν και το τμήμα προσφυγών δεν πρότεινε καμία σημασία για τη φράση «euro automatic payment», φαίνεται ότι στηρίχθηκε στη σημασία που της προσέδωσε ο εξεταστής, δηλαδή «αυτόματη πληρωμή σε ευρώ». Πάντως, η φράση αυτή δεν έχει καμία ευθεία, σαφή και αμέσως αναγνωρίσιμη έννοια, από την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού και των επίμαχων προϊόντων. Συγκεκριμένα, η φράση «euro automatic payment» αποτελεί για τους καταναλωτές αόριστη έννοια, εφόσον είναι, τουλάχιστον, ασυνήθιστο να πραγματοποιείται μια πληρωμή αυτόματα, χωρίς δηλαδή την εκδήλωση βούλησης.

23 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9, για τα οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως.

24 Πρώτον, όσον αφορά, αφενός, τις «κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες χρέωσης, πίστωσης ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες ηλεκτρονικής πληρωμής (στο εξής: «κάρτες της κλάσεως 9») και, αφετέρου, τα «μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, μέσα αποθήκευσης οπτικών δεδομένων, συσκευές επεξεργασίας δεδομένων, συσκευές ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (ηλεκτρονικών υπολογιστών), συσκευές αναπαραγωγής (ηλεκτρονικών υπολογιστών), λογισμικό (εγγεγραμμένα προγράμματα), λογισμικό διαχείρισης λογαριασμών, οθόνες (προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών), ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα λειτουργικού συστήματος (για ηλεκτρονικούς υπολογιστές), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (επεξεργαστές), προγράμματα και υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών που επιτρέπουν την παροχή εξ αποστάσεως πλήρων υπηρεσιών τράπεζας, χρηματοπιστωτικού ιδρύματος και ασφαλειών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, λογισμικό ασφαλών πληρωμών επί γραμμής για ηλεκτρονικό δίκτυο επικοινωνίας, συσκευές και όργανα ηλεκτρονικών πληρωμών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών για ηλεκτρονικές πληρωμές, λογισμικό για ηλεκτρονικές πληρωμές, κάρτες ηλεκτρονικών πληρωμών, ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές διατάξεις για τη διαχείριση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών» και «συσκευές ραδιοτηλεφωνίας, δέκτες (ήχου, βίντεο), τηλεφωνικές συσκευές, κινητά τηλέφωνα, μηχανισμοί με κερματοδέκτη για τηλεοπτικές συσκευές, πομποί (τηλεπικοινωνιών)» (στο εξής: «προϊόντα του τομέα της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών της κλάσεως 9»), η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών κακώς προέβη σε συνολική εκτίμηση των προϊόντων που απαριθμούνται ανωτέρω, δεδομένου ότι ορισμένες από τις κάρτες της κλάσεως 9 δεν παρέχουν τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως πληρωμής και σε ορισμένα από τα προϊόντα των τομέων της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών της κλάσεως 9 δεν μπορούσε να ενσωματωθεί μηχανισμός πληρωμής.

25 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, αντιθέτως προς τα διαλαμβανόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση, οι πράξεις που πραγματοποιούνταν μέσω «αυτόματων μηχανημάτων ανάληψης χρημάτων», «συσκευών ανίχνευσης πλαστών χρημάτων», «αυτόματων τραπεζικών μηχανημάτων» και «συσκευών ανάγνωσης γραμμικού κώδικα», οι οποίες αναφέρονται χωριστά στην αίτηση καταχωρίσεως του σήματος, δεν μπορούν να αναλυθούν ως πράξεις πληρωμής. Υποστηρίζει επομένως ότι το συγκρουόμενο σήμα δεν είναι περιγραφικό των προϊόντων αυτών, ούτε κάποιου από τα χαρακτηριστικά τους.

26 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, αντιθέτως προς τα διαλαμβανόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση, τα «μηχανήματα έκδοσης αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού» που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος δεν είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τα «αυτόματα μηχανήματα ανάληψης χρημάτων» και ότι, εν πάση περιπτώσει, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι είναι, τα εν λόγω μηχανήματα δεν έχουν καθεαυτά, όπως και τα «μηχανήματα έκδοσης αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού», καμία σχέση με πράξεις πληρωμής.

27 Τέταρτον, όσον αφορά τους «αυτόματους πωλητές» και τα «μηχανήματα έκδοσης εισιτηρίων», εφόσον η πληρωμή για τη λήψη της υπηρεσίας που παρέχουν τα μηχανήματα αυτά δεν πραγματοποιείται αυτόματα, αλλά εκουσίως, η συσχέτιση της λέξης «automatic» με τις λέξεις «euro» και «payment» καθιστά τη φράση απλώς υπαινικτική και όχι περιγραφική των επίμαχων προϊόντων.

28 Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, διεκδικώντας την προστασία του σήματος χωριστά για κάθε ένα από τα προϊόντα της κλάσεως 9, θέλησε να προστατεύεται χωριστά έναντι, αφενός, των προϊόντων που παρέχουν τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως πράξεως πληρωμής και, αφετέρου, έναντι των προϊόντων εκείνων που δεν έχουν καμία σχέση με πληρωμή.

29 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό των υπηρεσιών της κλάσεως 36, όπως αυτά αναφέρονται στη σκέψη 4 ανωτέρω, για τα οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως σήματος (στο εξής: «υπηρεσίες της κλάσεως 36»).

30 Πρώτον, όσον αφορά τις υπηρεσίες «μεσιτείας χρηματιστηρίου», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αυτές αντιστοιχούν στο επάγγελμα του ενδιάμεσου ο οποίος παρεμβαίνει στη χρηματιστηριακή αγορά για την ανταλλαγή αξιών. Υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό ούτε του αντικειμένου των εν λόγω υπηρεσιών ούτε οποιουδήποτε άλλου χαρακτηριστικού αυτών. Το ίδιο συμπέρασμα ισχύει για τις υπηρεσίες «μεσιτείας σε ηλεκτρονικό δίκτυο επικοινωνίας».

31 Δεύτερον, όσον αφορά τις «πράξεις συναλλάγματος», η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ανάλυση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία οι πράξεις αυτές συνεπάγονται την πραγματοποίηση πληρωμής. Επομένως, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό ούτε των εν λόγω υπηρεσιών ούτε οποιουδήποτε εκ των χαρακτηριστικών τους.

32 Πέμπτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, κατ' αρχάς, όσον αφορά τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος προϊόντα και υπηρεσίες του τραπεζικού και χρηματοοικονομικού τομέα, τα οποία οι λέξεις «payment» και «euro» μπορεί να θεωρηθούν ότι τα υπαινίσσονται, η φράση «euro automatic payment», επειδή δεν έχει ευθεία, σαφή και αμέσως αναγνωρίσιμη σημασία, απλώς παραπέμπει, μετά από λεπτομερή ανάλυση από το ενδιαφερόμενο κοινό, στον εν λόγω τομέα. Κατά την προσφεύγουσα, τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες είναι τα εξής:

— Όσον αφορά την κλάση 9, οι «κάρτες χρέωσης, πίστωσης ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, τα αυτόματα μηχανήματα πληρωμών, τα αυτόματα τραπεζικά μηχανήματα, οι μηχανισμοί με κερματοδέκτη για τηλεοπτικές συσκευές, τα προγράμματα και υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών που επιτρέπουν την παροχή εξ αποστάσεως πλήρων υπηρεσιών τράπεζας, χρηματοπιστωτικού ιδρύματος και ασφαλειών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, λογισμικό ασφαλών πληρωμών επί γραμμής για ηλεκτρονικό δίκτυο επικοινωνίας, συσκευές και όργανα ηλεκτρονικών πληρωμών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών για ηλεκτρονικές πληρωμές, λογισμικό για ηλεκτρονικές πληρωμές, κάρτες ηλεκτρονικών πληρωμών,

ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές διατάξεις για τη διαχείριση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών»·

— όσον αφορά την κλάση 36, όλες οι υπηρεσίες που αναφέρονται ανωτέρω στη σκέψη 4 εκτός από τις «πράξεις συναλλάγματος, τη μεσιτεία χρηματιστηρίου, πίστωση, τις υπηρεσίες ηλεκτρονικής μεταφοράς μετοχών και κάθε άλλου χρηματοοικονομικού τίτλου, τη μεσιτεία μέσω ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνίας».

33 Πάντως, εφόσον, για τα επίμαχα προϊόντα και τις επίμαχες υπηρεσίες, χρησιμοποιείται μια ασαφής και ακατανόητη φράση, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περιγραφικό. Προς στήριξη του επιχειρήματός της, η προσφεύγουσα επικαλείται προγενέστερες αποφάσεις του ΓΕΕΑ προβάλλοντας ότι δεν μπορεί να μη γίνει δεκτή αίτηση καταχωρίσεως για σημείο που είναι απλώς υπαινικτικό κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009.

34 Δεύτερον, όσον αφορά τα λοιπά προϊόντα και τις λοιπές υπηρεσίες οι οποίες, κατά την προσφεύγουσα, δεν ανήκουν στον τραπεζικό και χρηματοοικονομικό τομέα, οι λέξεις «euro» και «payment» δεν είναι υπαινικτικές, αλλά απροσδιόριστες. Έτσι, ο συνδυασμός των λέξεων «euro automatic payment» στερείται νοήματος. Δεν είναι επομένως περιγραφικός ούτε των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών ούτε ενός εκ των χαρακτηριστικών τους.

35 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό των προϊόντων και υπηρεσιών που δεν έγιναν δεκτά προς καταχώριση, αλλά είναι απροσδιόριστο ή απλώς υπαινίσσεται τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες.

36 Έκτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν απέδειξε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση «βρισκόταν ευρέως σε χρήση στην εμπορία των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών». Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το επίμαχο σημείο βρισκόταν σε χρήση, ή επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί στο μέλλον, για περιγραφικούς σκοπούς.

37 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

38 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Τα εν λόγω περιγραφικά σημεία θεωρείται ότι δεν μπορούν να επιτελέσουν τη βασική λειτουργία των σημάτων που συνίσταται στην υποδήλωση της προελεύσεως των προϊόντων (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψεις 29 και 30).

39 Για τον σκοπό αυτό, τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009 σημεία και ενδείξεις είναι εκείνα τα οποία δύνανται να χρησιμοποιηθούν, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως από το ενδιαφερόμενο κοινό, για να προσδιορίσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού τους, υπηρεσία ή προϊόν για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψη 39, και του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2005, T-19/04, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), Συλλογή 2005, σ. II-2383, σκέψη 24].

40 Επομένως, για να εμπίπτει ένα σημείο στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να παρουσιάζει έναν αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο με τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, βάσει του οποίου το οικείο κοινό δύναται να αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη την περιγραφή των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή ένα χαρακτηριστικό τους (αποφάσεις PAPERLAB, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 25).

41 Έτσι, ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμηθεί, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σημείου και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη που δημιουργείται στο ενδιαφερόμενο κοινό που αποτελείται από τους καταναλωτές αυτών των προϊόντων ή των υπηρεσιών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2007, T-207/06, Europig κατά ΓΕΕΑ (EUROPIG), Συλλογή 2007, σ. II-1961, σκέψη 30].

42 Εν προκειμένω, οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από τους αγγλόφωνους καταναλωτές της Κοινότητας, ότι το κοινό αυτό περιλαμβάνει επαγγελματίες και μη επαγγελματίες, καθώς και ότι το εν λόγω κοινό θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικό και ενημερωμένο. Ομοίως, δεν αμφισβητείται ότι τα τρία λεκτικά στοιχεία που συνθέτουν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι αγγλικές λέξεις τις οποίες κατανοεί το κοινό αυτό.

43 Εκ προοιμίου, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω) κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι το επίμαχο σημείο χρησιμοποιείται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθεί στο μέλλον, για περιγραφικούς σκοπούς.

44 Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι, μολονότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009 επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος απαιτεί να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους τα σημεία ή οι ενδείξεις που είναι περιγραφικές των κατηγοριών των προϊόντων ή υπηρεσιών

για τα οποία ή για τις οποίες ζητείται η καταχώριση [απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 31], παρ' όλ' αυτά η εφαρμογή του δεν εξαρτάται από την ύπαρξη συγκεκριμένης, ενεστώσας και σοβαρής ανάγκης να παραμείνει το σημείο ελεύθερο προς χρησιμοποίηση από τρίτους [απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 39].

45 Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστεί, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 40 ανωτέρω, εάν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009. Προς τούτο, κατά την εξέταση αυτή, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να ληφθεί υπόψη ως σύνολο (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Απριλίου 2007, C-273/05 P, ΓΕΕΑ κατά Celltech, Συλλογή 2007, σ. I-2883, σκέψεις 78 έως 80).

46 Όσον αφορά τη φράση «euro automatic payment», πρέπει να τονιστεί ότι αυτή δεν αποκλίνει από τους σχετικούς συντακτικούς ή λεξικολογικούς κανόνες της αγγλικής γλώσσας, αλλά αντιθέτως είναι σύμφωνη με αυτούς [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-356/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (CARCARD), Συλλογή 2002, σ. II-1963, σκέψη 29]. Επ' αυτού, δεν αμφισβητήθηκε από τους διαδίκους ότι το επίθετο «automatic» προσδιορίζει προδήλως το ουσιαστικό «payment».

47 Όσον αφορά τη σημασία των στοιχείων που συνθέτουν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι αναμφισβήτητο, πρώτον, ότι το στοιχείο «euro» μπορεί να νοηθεί ως αναφερόμενο στο ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα και, δεύτερον, ότι η συνήθης έννοια του στοιχείου «payment», το οποίο μεταφράζεται ως «πληρωμή», είναι, λαμβανομένου υπόψη του ενδιαφερομένου κοινού, η καταβολή χρηματικού ποσού σε εκτέλεση χρηματικής οφειλής. Όσον αφορά τη σημασία του στοιχείου «automatic», αυτό παραπέμπει, κατά την προσφεύγουσα, σε πράξη που εκτελείται χωρίς τη συμμετοχή της βούλησης. Ως εκ τούτου, κατά την προσφεύγουσα, η φράση «euro automatic payment» στερείται οποιασδήποτε ευθείας, σαφούς και αμέσως αναγνωρίσιμης σημασίας.

48 Ωστόσο, μολονότι η λέξη «automatic» παραπέμπει σε μηχανισμό που μπορεί να εκτελεί, από μόνος του, μια πράξη, ή να χρησιμοποιήσει κατά τρόπο αυτόνομο μια διαδικασία, το γεγονός αυτό δεν αποκλείει ο εν λόγω μηχανισμός να μπορεί να τεθεί σε κίνηση, ή ακόμα και να διατηρηθεί σε κίνηση, με την ανθρώπινη βούληση. Τούτο ισχύει, π.χ., στην περίπτωση της εντολής για απευθείας πληρωμή προς τρίτο που δίδεται σε τραπεζικό κατάστημα. Έτσι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η φράση «euro automatic payment» μπορεί να ερμηνευθεί ως παραπέμπουσα στη θέση σε ισχύ αυτόματης διαδικασίας πληρωμής σε ευρώ που περιλαμβάνει την επιλογή του χρήστη να προσφύγει σ' αυτήν εκουσίως, περιστασιακώς ή κατά τρόπο διαρκή.

49 Εξάλλου, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ορθώς το ΓΕΕΑ προβάλλει ότι η λέξη «automatic», παράγωγο της οικογένειας των αγγλικών λέξεων με ρίζα το «automat», χρησιμοποιείται συχνά στη γλώσσα αυτή, στον τραπεζικό και χρηματοοικονομικό τομέα. Έτσι, π.χ. ως «automat» αναφέρεται συνήθως ένα αυτοματοποιημένο μηχάνημα ανάληψης χρημάτων και με τον όρο «automated teller machine» νοείται μια αυτόματη ταμειολογιστική μηχανή ή ένα αυτόματο μηχάνημα ανάληψης χρημάτων. Επομένως, το ενδιαφερόμενο κοινό δεν θα διακρίνει τίποτε περίεργο ή ασυνήθιστο, στο γεγονός ότι, στην αγγλική γλώσσα, οι λέξεις «automatic» και «payment» χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό στον τραπεζικό και χρηματοοικονομικό τομέα.

50 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να έχει, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, και άλλες σημασίες δεν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή του απολύτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, ένα λεκτικό σημείο δεν πρέπει να γίνεται δεκτό προς καταχώριση, κατ' εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως, αν, σε μία τουλάχιστον από τις δυνητικές σημασίες του, είναι δηλωτικό χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 32, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Μαρτίου 2010, T-15/09, Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (EURO AUTOMATIC CASH), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 39].

51 Κατόπιν των ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι η σημασία της φράσης «euro automatic paymen», δηλαδή αυτόματη πληρωμή σε ευρώ, την οποία δέχθηκε ο εξεταστής, ήταν ορθή. Η φράση αυτή πρέπει συνεπώς να ερμηνευθεί ως αναφερόμενη σε μηχανισμό πληρωμής σε ευρώ, τον οποίο ο καταναλωτής επέλεξε οικειοθελώς να χρησιμοποιήσει περιστασιακά ή κατά τρόπο διαρκή, ικανό να πραγματοποιήσει μία πράξη ή να διενεργήσει κατά τρόπο αυτόνομο μία διαδικασία. Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η σημασία αυτή γίνεται αντιληπτή από το ενδιαφερόμενο κοινό χωρίς να είναι απαραίτητη καμία βαθύτερη ανάλυση ή διανοητική διεργασία.

52 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο η φράση «euro automatic payment» στερείται οποιασδήποτε ευθείας, σαφούς και αμέσως αναγνωρίσιμης σημασίας, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

53 Έτσι, πρέπει τώρα να εκτιμηθεί αν η φράση «euro automatic payment», υπό το πρίσμα της σημασίας που έγινε δεκτή, είναι περιγραφική των προϊόντων και υπηρεσιών για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος.

54 Συναφώς, πρώτον, όσον αφορά τις ουσιαστικές διατυπώσεις που πρέπει να τηρούνται κατά την εξέταση αιτήσεως κοινοτικού σήματος, από τη νομολογία προκύπτει ότι, όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως, αφενός, η εξέταση των απολύτων λόγων απαραδέκτου πρέπει να περιλαμβάνει έκαστο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σήματος και, αφετέρου, ότι η απόφαση με την οποία η αρμόδια αρχή απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος πρέπει κατ' αρχήν να αιτιολογείται για κάθε ένα από τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαΐου 2009, T-405/07 και T-406/07, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ (P@YWEB CARD και PAYWEB CARD), Συλλογή 2009, σ. II-1441, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Περαιτέρω, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η υποχρέωση αιτιολογίας προκύπτει επίσης από τη βασική απαίτηση ότι κάθε απόφαση της αρχής που αρνείται τη χορήγηση δικαιώματος αναγνωριζομένου από το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο που σκοπεί να εξασφαλίσει αποτελεσματική προστασία του δικαιώματος αυτού και, για τον λόγο αυτόν, πρέπει να αφορά τη νομιμότητα της αιτιολογίας. Ωστόσο, όταν ο ίδιος λόγος απαραδέκτου

αντιτάσσεται σε μια κατηγορία ή μια ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών, η εν λόγω αρχή μπορεί να περιοριστεί σε σφαιρική αιτιολογία για όλα τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2007, C-239/05, BVBA Management, Training en Consultancy, Συλλογή 2007, σ. I-1455, σκέψεις 34 έως 37, και προπαρατεθείσα απόφαση P@YWEB CARD και PAYWEB CARD, σκέψη 54).

55 Εντούτοις, η δυνατότητα του ΓΕΕΑ να παραθέτει σφαιρική αιτιολογία σχετικά με την εφαρμογή ενός απολύτου λόγου απαραδέκτου σε μια κατηγορία ή ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών δεν πρέπει να καθιστά αδύνατη την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με την υποχρέωση αιτιολογίας που επιβάλλουν τα άρθρα 253 ΕΚ και 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, να καταστεί δηλαδή δυνατός ο δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων με τις οποίες απορρίπτεται αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Πρέπει, συνεπώς, τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες να εμφανίζουν μεταξύ τους σύνδεσμο αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο, σε σημείο που να αποτελούν μια κατηγορία ή μια ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών με αρκετή ομοιογένεια για να μπορεί το ΓΕΕΑ να παραθέσει τέτοια σφαιρική αιτιολογία. Πάντως, το γεγονός και μόνον ότι τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες υπάγονται στην ίδια κλάση κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας δεν αρκεί συναφώς, δεδομένου ότι οι κλάσεις αυτές περιέχουν συχνά μεγάλη ποικιλία προϊόντων ή υπηρεσιών που δεν εμφανίζουν οπωσδήποτε μεταξύ τους έναν τέτοιο, αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο. (βλ. απόφαση P@YWEB CARD και PAYWEB CARD, σκέψη 54 ανωτέρω, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

56 Δεύτερον, όσον αφορά την εξέταση επί της ουσίας της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, από τη νομολογία προκύπτει ότι, δυνάμει του κανονισμού 207/2009, το ΓΕΕΑ πρέπει να εξετάσει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος σε σχέση με όλα τα άλλα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση, λαμβανομένου υπόψη ότι, όταν ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει μία ή περισσότερες κατηγορίες προϊόντων ή υπηρεσιών, το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούται να αναλύσει κάθε προϊόν ή υπηρεσία που εντάσσεται σε κάθε κατηγορία, αλλά πρέπει να πραγματοποιήσει την εξέτασή του σε σχέση με την εν λόγω κατηγορία καθεαυτή [βλ.,

συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2008, Τ-304/06, Reber κατά ΓΕΕΑ – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), Συλλογή 2008, σ. II-1927, σκέψεις 22 και 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

57 Επομένως, τρίτον, με γνώμονα τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 54 και 55 ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί, κατ' αναλογία, ότι, όσον αφορά τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την εξέταση αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, όπως παρατίθενται στην σκέψη 56 ανωτέρω, το ΓΕΕΑ μπορεί να προβεί σε σφαιρική εξέταση, ανά κατηγορία αγαθών ή υπηρεσιών, μόνον εάν τα οικεία προϊόντα ή οι υπηρεσίες εμφανίζουν μεταξύ τους σύνδεσμο αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σε σημείο που να αποτελούν μια κατηγορία ή μια ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών με αρκετή ομοιογένεια.

58 Με γνώμονα τις αρχές αυτές πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών εξέτασε αρκούντως κατά νόμο τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες.

— Όσον αφορά τις κάρτες της κλάσεως 9

59 Όσον αφορά τις κάρτες της κλάσεως 9, δηλαδή τις «κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες χρέωσης, πίστωσης ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή και τις κάρτες ηλεκτρονικής πληρωμής», το τμήμα προσφυγών θεώρησε, στη σκέψη 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, εφόσον οι εν λόγω κάρτες μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη διενέργεια πληρωμών, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ήταν περιγραφικό του προορισμού των προϊόντων τα οποία αφορά.

60 Συναφώς, πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί ότι, στο μέτρο που όλα αυτά τα προϊόντα, τα οποία απευθύνονται στο ίδιο κοινό, δηλαδή στο ευρύ κοινό και στους επαγγελματίες, έχουν την μορφή κάρτας που φέρει μαγνητική ταινία, μικροεπεξεργαστή ή μικροτσίπ ικανό να καταγράψει και να διαβιβάσει πληροφορίες μέσω ενός (ψηφιακού) εργαλείου ανάγνωσης και επεξεργασίας δεδομένων, τα εν λόγω προϊόντα συνιστούν, λόγω των παρόμοιων, αν όχι ίδιων, χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους, μια ομοιογενή ομάδα προϊόντων.

61 Συγκεκριμένα, οι κάρτες αυτές καθιστούν δυνατή τη διαβίβαση των πληροφοριών και δεδομένων που έχουν καταγραφεί σ' αυτές σε ένα δίκτυο επικοινωνίας, όπως το διαδίκτυο ή ένα καλωδιακό ή δορυφορικό δίκτυο, με αποδέκτη έναν πάροχο υπηρεσιών, ο οποίος μπορεί έτσι να ταυτοποιήσει τον κάτοχο της κάρτας, καθώς και το δικαίωμά του προσβάσεως. Πάντως, η διαβίβαση αυτή των πληροφοριών και δεδομένων μπορεί μεταξύ άλλων να παράσχει στους κατόχους τέτοιων καρτών τη δυνατότητα, ενδεχομένως επί πληρωμή, να έχουν πρόσβαση στο εν λόγω δίκτυο, προκειμένου να πραγματοποιήσει ηλεκτρονικές πληρωμές (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση P@YWEB CARD και PAYWEB CARD, σκέψη 54 ανωτέρω, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

62 Το τμήμα προσφυγών μπορούσε επομένως βασίμως, αφενός, να θεωρήσει ότι αυτή η κατηγορία προϊόντων είχε κοινά χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένου εκείνου που παρέχει τη δυνατότητα πραγματοποίησης πληρωμών σε ευρώ και, ως εκ τούτου, να προβεί σε σφαιρική εξέταση, ανά κατηγορία, της αιτήσεως καταχωρίσεως του αιτουμένου κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα αυτά, και αφετέρου, να εκτιμήσει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, ευρισκόμενο ενώπιον προϊόντων αυτής της κατηγορίας που φέρουν το σημείο «euro automatic payment», θα αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη ότι πρόκειται για κάρτες που έχουν σχεδιαστεί για την πραγματοποίηση αυτόματων πληρωμών σε ευρώ.

63 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει περιγραφικό χαρακτήρα σε σχέση με τις επίμαχες κάρτες.

— Όσον αφορά τα προϊόντα των τομέων της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών της κλάσεως 9

64 Όσον αφορά τα προϊόντα των τομέων της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών της κλάσεως 9, δηλαδή τα «μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, μέσα αποθήκευσης οπτικών δεδομένων, συσκευές επεξεργασίας δεδομένων, συσκευές ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (ηλεκτρονικών υπολογιστών), συσκευές αναπαραγωγής (ηλεκτρονικών υπολογιστών), λογισμικό (εγγεγραμμένα προγράμματα), λογισμικό διαχείρισης λογαριασμών, οθόνες (προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών), ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα λειτουργικού συστήματος (για ηλεκτρονικούς υπολογιστές), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (επεξεργαστές), προγράμματα και υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών που επιτρέπουν την παροχή εξ αποστάσεως πλήρων υπηρεσιών τράπεζας, χρηματοπιστωτικού ιδρύματος και ασφαλειών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, λογισμικό ασφαλών πληρωμών επί γραμμής για ηλεκτρονικό δίκτυο επικοινωνίας, συσκευές και όργανα ηλεκτρονικών πληρωμών, δηλαδή εξοπλισμός και συσκευές πληροφορικής, υλικό ηλεκτρονικών υπολογιστών για ηλεκτρονικές πληρωμές, λογισμικό για ηλεκτρονικές πληρωμές, κάρτες ηλεκτρονικών πληρωμών, ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές διατάξεις για τη διαχείριση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών», που ανήκουν στο τομέα της πληροφορικής, καθώς και τα «συσκευές ραδιοτηλεφωνίας, δέκτες (ήχου, βίντεο), τηλεφωνικές συσκευές, κινητά τηλέφωνα, μηχανισμοί προπληρωμής για τηλεοπτικές συσκευές, πομποί (τηλεπικοινωνιών)», που ανήκουν στο τομέα των τηλεπικοινωνιών, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 22 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι σε όλα αυτά τα προϊόντα μπορούσε να ενσωματωθεί μηχανισμός αυτόματης πληρωμής, και ότι, επομένως, υφίστατο σύνδεσμος αρκούντως άμεσος και συγκεκριμένος μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και των προαναφερθέντων προϊόντων.

65 Πρώτον, όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα της πληροφορικής της κλάσεως 9, στον βαθμό που όλα αυτά τα προϊόντα, τα οποία απευθύνονται στο ίδιο κοινό, δηλαδή στο ευρύ κοινό και στους επαγγελματίες, είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν εγγραφή, αποθήκευση, επεξεργασία, μεταφορά και διαβίβαση πληροφοριών και δεδομένων, τα εν λόγω προϊόντα συνιστούν, λόγω των παρόμοιων, αν όχι ίδιων, χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους, μια ομοιογενή ομάδα προϊόντων. Συγκεκριμένα, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που παρατίθενται στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως όσον αφορά τις κάρτες, τα προϊόντα αυτά παρέχουν στους χρήστες τους τη

δυνατότητα να πραγματοποιήσουν ηλεκτρονικές πληρωμές, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών εξ αποστάσεως.

66 Το τμήμα προσφυγών μπορούσε επομένως βασίμως, αφενός, να θεωρήσει ότι αυτή η κατηγορία προϊόντων είχε κοινά χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένου εκείνου που παρέχει τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως πληρωμών σε ευρώ και, ως εκ τούτου, να προβεί σε σφαιρική εξέταση, ανά κατηγορία, της αιτήσεως καταχωρίσεως του αιτουμένου κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα αυτά, και αφετέρου, να εκτιμήσει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, ευρισκόμενο ενώπιον προϊόντων αυτής της κατηγορίας που φέρουν το σημείο «euro automatic payment», θα αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη ότι πρόκειται για προϊόν, συνδεδεμένο σε δίκτυο επικοινωνίας, το οποίο ενσωματώνει αυτόματο μηχανισμό πληρωμής που του παρέχει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει απ' ευθείας πληρωμές σε ευρώ, μέσω του εν λόγω δικτύου.

67 Δεύτερον, όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα της πληροφορικής της κλάσεως 9, στον βαθμό που όλα αυτά τα προϊόντα, τα οποία απευθύνονται στο ίδιο κοινό, δηλαδή στο ευρύ κοινό και στους επαγγελματίες, είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν εγγραφή, αποθήκευση, επεξεργασία, μεταφορά και διαβίβαση πληροφοριών και δεδομένων, τα εν λόγω προϊόντα συνιστούν, λόγω των παρόμοιων, αν όχι ίδιων, χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους, μια ομοιογενή ομάδα προϊόντων. Συγκεκριμένα, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που παρατίθενται στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως όσον αφορά τις κάρτες, τα προϊόντα αυτά παρέχουν στους χρήστες τους τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν ηλεκτρονικές πληρωμές, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών εξ αποστάσεως. Αυτό ισχύει και για τους «μηχανισμούς προπληρωμής για συσκευές τηλεοράσεως» στο μέτρο που οι μηχανισμοί αυτοί, όπως η συσκευή αποκωδικοποίησης ή ο αποκωδικοποιητής λήψεως τηλεοπτικών προγραμμάτων επί πληρωμή σε καλωδιακό ή δορυφορικό δίκτυο, φέρουν τόσο μια κάρτα (συχνά ονομάζεται «smartcard») όσο και μια διάταξη για την εισαγωγή της κάρτας αυτής ενόψει προσβάσεως επί πληρωμή στο δίκτυο αυτό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση P@YWEB CARD και PAYWEB CARD, σκέψη 54 ανωτέρω, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

68 Το τμήμα προσφυγών μπορούσε επομένως βασίμως, αφενός, να θεωρήσει ότι αυτή η κατηγορία προϊόντων είχε κοινά χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένου εκείνου που παρέχει τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως πληρωμών σε ευρώ και, ως εκ τούτου, να προβεί σε σφαιρική εξέταση, ανά κατηγορία, της αιτήσεως καταχωρίσεως του αιτουμένου κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα αυτά [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, T-396/07, Γαλλία Télécom κατά ΓΕΕΑ (UNIQUE), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 29] και, αφετέρου, να εκτιμήσει ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, ευρισκόμενο ενώπιον προϊόντων αυτής της κατηγορίας που φέρουν το σημείο «euro automatic payment», θα αντιληφθεί αμέσως και χωρίς περαιτέρω σκέψη ότι πρόκειται για ένα προϊόν, συνδεδεμένο σε δίκτυο επικοινωνίας, το οποίο ενσωματώνει αυτόματο μηχανισμό πληρωμής που του παρέχει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει απ' ευθείας πληρωμές σε ευρώ, μέσω του εν λόγω δικτύου.

69 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει περιγραφικό χαρακτήρα σε σχέση με τα επίμαχα προϊόντα του τομέα της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών.

— Ως προς τα λοιπά προϊόντα της κλάσεως 9

70 Πρώτον, όσον αφορά τα «αυτόματα μηχανήματα πληρωμών» και τα «αυτόματα τραπεζικά μηχανήματα», επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως επισήμανε και το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και αντίθετα με όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι σκοπός των πρώτων, και ενδεχομένως των δεύτερων, είναι η πραγματοποίηση αυτόματων πληρωμών.

71 Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση θα γίνει επομένως αντιληπτό ως προσδιορίζον μία τεχνική λειτουργία των προϊόντων τα οποία αφορά, δηλαδή τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως πληρωμών σε ευρώ, ή ακόμη ως αναφερόμενο σε μία από τις

ιδιότητές τους, δηλαδή την αυτοματοποίηση, δεδομένου ότι αυτή μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την επιλογή αυτών των προϊόντων από το ενδιαφερόμενο κοινό. Συνεπώς, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση παρέχει στο ενδιαφερόμενο κοινό πληροφορίες για τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των εν λόγω προϊόντων, δηλαδή ότι περιλαμβάνουν, ή ενδέχεται να περιλαμβάνουν μηχανισμό για την πραγματοποίηση αυτόματων πληρωμών σε ευρώ.

72 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η φράση «euro automatic payment» ενδέχεται, από την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, να χρησιμοποιείται ευρέως στις συναλλαγές, για να δηλώσει ένα χαρακτηριστικό των «αυτόματων μηχανημάτων πληρωμών» και των «αυτόματων τραπεζικών μηχανημάτων», ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίδικο σήμα ήταν περιγραφικό του προορισμού των εν λόγω προϊόντων.

73 Δεύτερον, όσον αφορά τις «συσκευές ανίχνευσης πλαστών χρημάτων», τους «αυτόματους πωλητές», τα «μηχανήματα έκδοσης εισιτηρίων» και τις «συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα», το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στις σκέψεις 17, 19 και 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι όλα αυτά τα προϊόντα ενσωμάτωναν μηχανισμό αυτόματης πληρωμής ή ήταν ενσωματωμένα σε έναν τέτοιο μηχανισμό. Κατά τα λοιπά, διευκρίνισε, με τις σκέψεις 19 και 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι «συσκευές ανίχνευσης πλαστών χρημάτων» και οι «συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα» ήταν πιθανό να συνδέονται στενά με συσκευές αυτόματης πληρωμής, όπως τα μηχανήματα έκδοσης εισιτηρίων ή άλλα αντικείμενα, και μπορούσαν ως εκ τούτου να έχουν τον ίδιο προορισμό αυτά.

74 Στη συνέχεια, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 51 ανωτέρω, η αυτόματη πληρωμή σε ευρώ πρέπει να ερμηνευθεί ως αναφερόμενη σε μηχανισμό πληρωμής σε ευρώ, τον οποίο ο καταναλωτής επέλεξε οικειοθελώς να χρησιμοποιήσει περιστασιακά ή κατά τρόπο διαρκή, ικανό να πραγματοποιήσει μία πράξη ή να διενεργήσει κατά τρόπο αυτόνομο μία διαδικασία.

75 Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο αυτόματος χαρακτήρας μιας πληρωμής σε ευρώ που πραγματοποιείται μέσω «αυτόματων πωλητών» και «μηχανημάτων έκδοσης εισιτηρίων» δεν αποκλείει τη εκδήλωση βούλησης εκ μέρους του καταναλωτή.

76 Επομένως, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ήταν περιγραφικό του προορισμού των «συσκευών ανίχνευσης πλαστών χρημάτων», των «αυτόματων πωλητών», των «μηχανημάτων έκδοσης εισιτηρίων» και των «συσκευών ανάγνωσης γραμμικού κώδικα», υπό την έννοια ότι τα εν λόγω προϊόντα περιλαμβάνουν ένα μηχανισμό αυτόματης πληρωμής ή μπορούν να ενσωματωθούν σε έναν τέτοιο μηχανισμό.

77 Τρίτον, όσον αφορά τα «αυτόματα μηχανήματα ανάληψης μετρητών», το τμήμα προσφυγών θεώρησε, στη σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όταν ένα αυτόματο μηχάνημα ανάληψης μετρητών παραδίδει ένα ορισμένο ποσό χρημάτων στον κάτοχο τραπεζικής κάρτας, η πράξη που διενεργεί το τραπεζικό κατάστημα στο οποίο είναι τοποθετημένο το εν λόγω μηχάνημα είναι η καταβολή ενός χρηματικού ποσού σε εκτέλεση της υποχρεώσεως αποσβέσεως οφειλής της τράπεζας προς τον κάτοχο της κάρτας. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι επομένως περιγραφικό των εν λόγω προϊόντων, ο προορισμός των οποίων συνδέεται στενά με την έννοια της πληρωμής. Ωστόσο, επιβάλλεται πράγματι η διαπίστωση ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το γεγονός, κατά την ανάγνωση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, το ενδιαφερόμενο κοινό να το αντιλαμβάνεται ως περιγραφή, ιδίως, αυτών των πράξεων ανάληψης μετρητών, δεδομένου ότι οι εν λόγω πράξεις εξομοιώνονται με πληρωμές.

78 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως διαπίστωσε και το ΓΕΕΑ, ότι τα αυτόματα μηχανήματα ανάληψης μετρητών είναι πιθανό να προσφέρουν ένα ευρύ φάσμα λειτουργιών πέραν της απλής ανάληψης μετρητών, όπως η πραγματοποίηση πληρωμών ή η αποστολή χρημάτων, ή ακόμη, όπως διευκρινίζεται στη σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η έκδοση αντιγράφων κίνησης λογαριασμού. Κατά συνέπεια, το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιληφθεί ως περιγραφικές τις ενδείξεις σύμφωνα με τις οποίες ένα προϊόν ενδέχεται να παρέχει τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως αυτόματων πληρωμών σε ευρώ, υπό την προϋπόθεση ότι το χαρακτηριστικό αυτό είναι σημαντικό σε σχέση με το οικείο προϊόν [βλ., συναφώς, απόφαση του

Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2010, T-77/09, hofherr communikation κατά ΓΕΕΑ (NATURE WATCH), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 30], γεγονός που σαφώς ισχύει εν προκειμένω.

79 Ορθώς επομένως έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικό του προορισμού των «αυτόματων μηχανημάτων ανάληψης μετρητών».

80 Περαιτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι η ανάγκη να παραμείνει το σημείο ελεύθερο προς χρησιμοποίηση που επισημαίνεται στη σκέψη 44 ανωτέρω, κατά την οποία τα σημεία ή οι ενδείξεις που είναι περιγραφικές των κατηγοριών των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ή για τις οποίες ζητείται η καταχώριση πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους, συνεπάγεται ότι οι ανταγωνιστές της προσφεύγουσας, οι οποίοι ενδέχεται να ενσωματώσουν στα δικά τους αυτόματα μηχανήματα ανάληψης μετρητών μηχανισμό αυτόματης πληρωμής σε ευρώ, μπορούν να χρησιμοποιούν ελεύθερα τη φράση «euro automatic payment».

81 Τέταρτον, όσον αφορά τα «αυτόματα μηχανήματα έκδοσης αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού», το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, στη σκέψη 18 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι αυτά συνδέονται στενά με τα «αυτόματα μηχανήματα ανάληψης μετρητών», δεδομένου ότι τα δύο αυτά προϊόντα είναι ενσωματωμένα στην ίδια συσκευή, και ότι, ως εκ τούτου, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα γίνει αντιληπτό με την ίδια περιγραφική σημασία και για τα δύο προϊόντα.

82 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα «αυτόματα μηχανήματα έκδοσης αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού», αφενός, και τα «αυτόματα μηχανήματα ανάληψης μετρητών», αφετέρου, ενδέχεται να συνυπάρχουν στο ίδιο μηχάνημα και ότι, επομένως, όπως τα πρώτα, έτσι και τα δεύτερα, ενδέχεται να προσφέρουν και άλλες λειτουργίες. Συνεπώς, το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιληφθεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως περιγραφικό ενός

ουσιώδους χαρακτηριστικού των εν λόγω προϊόντων, δηλαδή του γεγονότος ότι ενδέχεται να ενσωματώνουν μηχανισμό για την αυτόματη πληρωμή σε ευρώ.

83 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικό των «αυτόματων μηχανημάτων έκδοσης αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού».

84 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικό των προϊόντων της κλάσεως 9, όπως περιγράφονται στη σκέψη 4 ανωτέρω.

— Όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 36

85 Όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 36, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, αφενός, ότι όλες παρέχονται, ιδίως στον τραπεζικό και χρηματοοικονομικό τομέα και στον τομέα της πληροφορικής και ότι, αφετέρου, και αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι εν λόγω υπηρεσίες περιλαμβάνουν όλες την πραγματοποίηση πράξεως πληρωμής, είτε μέσω κάρτας είτε, ενδεχομένως, ηλεκτρονικώς.

86 Προς τούτο, σε σχέση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας (βλ. σκέψεις 30 και 31 ανωτέρω), πρέπει να διευκρινιστεί ότι τούτο ισχύει ιδίως, όπως ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, όσον αφορά τις υπηρεσίες μεσιτείας χρηματιστηρίου ή μεσιτείας μέσω ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνίας, οι οποίες ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα να προβεί ο εντολοδόχος μεσίτης, προς το συμφέρον του εντολέα, σε πράξεις πληρωμής τίτλων στην οικεία αγορά. Ορθώς επίσης έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι,

κατ' ουσίαν, οι υπηρεσίες συναλλάγματος βασίζονται σε πράξη πληρωμής με σκοπό τη μετατροπή των νομισμάτων.

87 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι υπηρεσίες της κλάσεως 36 διαθέτουν όλες ένα κοινό χαρακτηριστικό, ή ακόμα και ένα κοινό αντικείμενο, οπότε μπορούν να θεωρηθούν ότι ανήκουν σε μια ομοιογενή ομάδα υπηρεσιών και ότι μια σφαιρική εξέταση, ανά κατηγορία, όπως αυτή που παρατίθεται στις σκέψεις 25 έως 27 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά την οποία οι επίμαχες υπηρεσίες παρέχουν τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως ή λήψεως αυτόματων πληρωμών σε ευρώ, είναι επαρκής για τους σκοπούς της εξετάσεως επί της ουσίας της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος που τις αφορά (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση P@YWEB CARD και PAYWEB CARD, σκέψη 54 ανωτέρω, σκέψη 80).

88 Πάντως, δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, από την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, υφίσταται μια αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ, αφενός, του λεκτικού σημείου «euro automatic payment» και, αφετέρου, της ιδιαίτερης ιδιότητας του συνόλου των υπηρεσιών της κλάσεως 36 που συνίσταται στο ότι αυτές μπορούν να καταστήσουν δυνατή την πραγματοποίηση ή τη λήψη αυτόματων πληρωμών σε ευρώ, ενδεχομένως ηλεκτρονικώς, η οποία είναι στενά συνδεδεμένη με την έννοια της αυτοματοποίησης, στο πλαίσιο των εμπορικών και χρηματοοικονομικών συναλλαγών του τραπεζικού και χρηματοοικονομικού τομέα και του τομέα της πληροφορικής.

89 Εξάλλου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο το ΓΕΕΑ, με προηγούμενες αποφάσεις του, είχε αναγνωρίσει ότι ένα σήμα που απλώς υπαινίσσεται τον τραπεζικό και χρηματοοικονομικό τομέα τον οποίο αφορούν οι οικείες υπηρεσίες δεν ήταν περιγραφικό των εν λόγω υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι σχετικές με την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος αποφάσεις που έλαβαν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 207/2009 εμπίπτουν σε δέσμια αρμοδιότητα και όχι σε διακριτική ευχέρεια. Ως εκ τούτου, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να

εκτιμάται μόνο βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης, και όχι βάσει της προγενέστερης πρακτικής των εν λόγω τμημάτων (απόφαση STREAMSERVE, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 66).

90 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως διαπιστώνει και το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 24 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, εφόσον η φράση «euro automatic payment» παρέχει άμεσες πληροφορίες για το αντικείμενο των υπηρεσιών της κλάσεως 36, το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση ενδέχεται να συνιστά απλή περιγραφή της φύσης ή του αντικειμένου των εν λόγω υπηρεσιών.

91 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικό των υπηρεσιών της κλάσεως 36, όπως αυτές παρατίθενται στη σκέψη 4 ανωτέρω.

92 Τα συμπεράσματα που συνάγονται στις σκέψεις 84 και 91 ανωτέρω δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που αναφέρεται στις σκέψεις 32 έως 35 ανωτέρω, κατά το οποίο η φράση «euro automatic payment» δεν είναι περιγραφική, αλλά υπαινικτική, ή απροσδιόριστη, αναλόγως του αν τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος ανήκουν, ή όχι, στον τραπεζικό και χρηματοοικονομικό τομέα.

93 Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι, αν η περιγραφή αντιστοιχεί σε ευθεία δήλωση του αντικειμένου, της ιδιότητας ή των χαρακτηριστικών των προϊόντων και των υπηρεσιών για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, ο υπαινιγμός χαρακτηρίζεται από την έλλειψη ενός αρκούντως στενού συνδέσμου μεταξύ, αφενός, του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, των οικείων προϊόντων

ή υπηρεσιών, οπότε δεν υπερβαίνει τα θεμιτά όρια της υποδήλωσης [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-24/00, Sunrider κατά ΓΕΕΑ (VITALITE), Συλλογή 2001, σ. II-449, σκέψεις 22 και 24].

94 Επομένως, εφόσον αποδείχθηκε ότι η φράση «euro automatic payment» είναι περιγραφική των προϊόντων της κλάσεως 9 και των υπηρεσιών της κλάσεως 36, τότε εμπίπτει στον τομέα της περιγραφής, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009 και δεν μπορεί να εμπίπτει στον τομέα του υπαινιγμού.

95 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει περιγραφικό χαρακτήρα όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 36, όπως παρατίθενται στη σκέψη 4 ανωτέρω. Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

96 Εφόσον, κατά πάγια νομολογία, από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι αρκεί να συντρέχει ένας από τους απαριθμούμενους στη διάταξη αυτή απόλυτους λόγους απαραδέκτου προκειμένου το επίμαχο σημείο να μην μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα [απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 29, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2008, T-160/07, Lancôme κατά ΓΕΕΑ – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), Συλλογή 2008, σ. II-1733, σκέψη 51], παρέλκει η εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού αυτού.

97 Συνεπώς, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

98 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Euro-Information — Européenne de traitement de l'information στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Απριλίου 2011.

(υπογραφές)